

Rolf Jacobsen

Haydn

A nagy Haydn-hangversenyen,
 ahol hegedűk zengték a menny dicséretét,
 és hárfák búgták a teremtés szívdobbanásait,
 az ő ujjai futkároztak a bronzhúrokon,
 nyári madarak tánca
 bomlott ki és zárult össze megint,
 bomlott ki,
 bomlott ki és zárult össze megint,
 mint a poszméhek szárnya, melyen áttűnik a fagy,
 és amely fel-alá libeg
 egy soha ki nem táruló ablak előtt,
 túl az üvegtáblán, túl az üvegtáblán,
 odakint.

Tűzlegyek

Éjszaka volt, tűzlegyekkel tele,
 emlékszel, mikor Velletrinél a buszra vártunk,
 és megláttuk a két öreget, amint megcsókolják egymást
 a platánfa alatt? Azt mondtad akkor
 félig hangosan,
 félig magadban:
 Nem éltek hiába
 azok, akik sokáig szerették egymást.
 Akkor vettem észre az első
 tűzlegyeket a sötétben, lámpásukkal
 körbevilágították fejed.

Rolf Jacobsen
 (1907, Christiania–
 1994, Hamar)
 norvég költő

Észre sem vesszük

Észre sem vesszük, hogy lehull a sötét, és a föld
 elveszti fényét minden este,
 megvakul az ágy alatti űr.
 Minden porszem mögül
 hangtalan szippantják ki a fényt az ablakok,
 és a cipőtartó szekrényben a fűzők között
 és a könnyű fogantyúk alatt
 sötétbe borulnak az órák. Az üvegeket lassan
 fenéig ürítik, már arcodat sem
 ismered föl a tükörben, amikor visszaköszön.

Jávorszky Béla
 (1940, Budapest) író,
 műfordító, diplomata,
 József Attila-díjas

Jávorszky Béla fordításai

Részletek Rolf Jacobsen *A fák némasága* című, a Magyar Napló Kiadónál frissen megjelent kötetéből.